

رابطه کمال‌گرایی با حرمت خود در دانشجویان دختر پلیس

چکیده

زمینه و هدف: در دهه‌های اخیر به مسائل مربوط به بهداشت روان دانشجویان بیش از پیش توجه شده است، از آن رو که دانشگاه‌ها محیط‌هایی ارزش‌یابی‌کننده هستند، لذا مسئله‌ای که ممکن است در شرایط ارزشیابی محقق شود، کمال‌گرایی است. هدف این پژوهش بررسی رابطه بین کمال‌گرایی با حرمت خود دانشجویان دختر مصوب و دوره‌های فراگیر تحت آموزش دانشگاه علوم انتظامی است.

روش: این پژوهش از نوع همبستگی است. جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان دختر مشغول به تحصیل در (دوره مصوب و فراگیر تحت آموزش) بودند که از این تعداد ۸۱ نفر از دانشجویان دختر مصوب و ۸۲ نفر از دانشجویان دختر دوره‌های فراگیر تحت آموزش (مجموعاً ۱۶۳ نفر) در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۹۰ به صورت تصادفی انتخاب شدند و به کلیه گویه‌های پرسش‌نامه کمال‌گرایی تری شورت (۱۹۹۵) و حرمت خود کوپر اسمیت (۱۹۶۷) پاسخ دادند.

یافته‌ها: با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون مشخص شد که بین کمال‌گرایی و حرمت خود در هر دو گروه دانشجویان دختر مصوب و دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) ارتباط معناداری در سطح $P > 0/01$ وجود دارد. علاوه بر این تحلیل واریانس چند متغیری تفاوت معناداری را بین دو گروه در کمال‌گرایی و حرمت خود در سطح $P > 0/01$ نشان داد.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌های پژوهش حاضر دانشجویان مصوب از کمال‌گرایی مثبت و حرمت خود بیشتری در مقایسه با دانشجویان تحت آموزش (فراگیر) برخوردارند. بنابراین باید در خصوص بهبود متغیرهای فوق در گروه دانشجویان فراگیر تدابیری اندیشیده شود. کلیدواژه‌ها: کمال‌گرایی، حرمت خود، دانشجویان دختر مصوب، دوره‌های فراگیر تحت آموزش، دانشگاه علوم انتظامی.

مقدمه

در دهه‌های اخیر به مسائل مربوط به بهداشت روان دانشجویان بیش از پیش توجه شده است، زیرا دانشگاه‌ها محیط‌هایی به شدت ارزشیابی‌کننده هستند و دانشجویان مدام با آزمون تکلیف و امتحان مواجه می‌شوند و شایستگی آنان ارزشیابی می‌شود. از این رو مسئله‌ای که ممکن است در شرایط ارزشیابی محقق شود، کمال‌گرایی^۱ است (کرنز، فوربس و گاردینر، ۲۰۰۷). دیگر پژوهشگران (هولندر، ۱۹۷۸^۲؛ شفران و مانسل، ۲۰۰۱^۳)، کمال‌گرایی را ضرورت افزایش کیفیت عملکرد شخصی، در برابر آنچه در یک موقعیت مورد نیاز است، دلفند

هماچک^۴ (۱۹۷۸) و تری شورت، اوون، اسلید و دیوی^۵ (۱۹۹۵) تمایزی بین کمال‌گویی مثبت (بهنجار یا سازش یافته) و کمال‌گرایی منفی (نوروتیک یا سازش نیافته) با مبنای نظری مطرح کردند، به طوری که کمال‌گرایی مثبت به عنوان انگیزش پیشرفت به سوی یک هدف معین، به منظور

1. perfectionism

2. Kearns, Forbes, & Gardiner

3. Hollender

4. Shafren & Mansell

5. Hamachek

6. Terry-Short, Owens, Slade, & Dewey

دستیابی به پیامد مطلوب است. افراد دارای این ویژگی انعطاف پذیرند، اگرچه ممکن است معیارهای شخصی آنان کاملاً محقق نشود، از تلاش های خود برای رسیدن به هدف احساس خشنودی می کنند (بلت،^۷ ۱۹۹۵)، در عین حال از نظر ارزشیابی اجتماعی، محیط را نسبتاً حمایت گر و غیرتهدیدکننده تلقی می کنند (هماچک، ۱۹۷۸). کمال گرایی منفی، از عملکرد خود هر چند از نظر دیگران قابل ستایش باشد، راضی نیستند زیرا فاقد انعطاف پذیری لازم هستند و همواره نگرانی شدیدی از شکست دارند (هماچک، ۱۹۷۸؛ بلت، ۱۹۹۵) و در موقعیت های پیشرفت گرفتار عواطف منفی می شوند (هماچک، ۱۹۷۸). این پژوهش درصدد پاسخ به این سوال است که: چه رابطه ای بین کمال گرایی و حرمت خود در بین دانشجویان مورد بررسی وجود دارد؟

پیشینه پژوهشی: کمال گرایی یک سازه شخصی مهم در سلامت روان و عملکرد تحصیلی افراد است. اوکانر، راسموسن و هوتن^۸ (۲۰۰۹) بسیاری از دانشجویان تمایلات کمال گرایانه نشان می دهند و استانداردهای چشم گیری برای خود قرار می دهند و اغلب آنان کمال گرایی را به عنوان خصیصه مثبت می شناسند که موجب تلاش بیشتر می شود، در حالی که ممکن است کمال گرایی پیامدهای منفی مانند اضطراب و افسردگی (چانگ، سانا، چانگ و بودم،^۹ ۲۰۰۸)، داشته باشد و این به علت عدم شناخت کافی افراد از کمال گرایی و جنبه مثبت و منفی بودن آن باشد.

نتایج تحقیقات لانگ بوتوم، گرو و دیمک^{۱۰} (۲۰۱۲) نشان داد که کمال گرایی سازگارانه به طور مثبت با رفتار سازگارانه و جنبه شناختی انگیزشی که مربوط به خودکارآمدی،^{۱۱} برنامه ریزی و فعالیت جسمانی مداوم است مرتبط بوده و کمال گویایی ناسازگارانه به طور معناداری با ممانعت و ترس از شکست و توفیق نیافتن و اجتناب از فعالیت جسمانی همراه است.

از طرفی حرمت خود،^{۱۲} یعنی ارزش و احترامی که فرد برای خویشتن قائل است (کوپراسمیت، ۱۹۶۷)،^{۱۳} یکی از تعیین کننده های اصلی افکار، عواطف، بازخوردها و رفتارهای شخصی محسوب می شود. لیری، تمبور، تردال و دانز^{۱۴} (۱۹۹۵) و بشارت (۱۳۸۳)، کوپراسمیت (۱۹۶۷) با مطالعات وسیع خود درباره حرمت خود به این نتیجه رسید که افراد دارای سطح بالای حرمت خود در مقایسه با افراد دارای سطح پایین حرمت خود، استرس، اضطراب، درماندگی و نشانه های روان تنی کمتری دارند و حساسیت کمتری در برابر شکست و انتقاد از خود نشان می دهند. حرمت خود با کنجکاو و درباره خویش و محیط، احساس کفایت و شایستگی و نگرش مثبت به خود همبستگی دارد (فرانکن،^{۱۵} ۱۹۹۴). بعضی از محققان، خویشتن پذیری و نگرش فرد درباره سطح شایستگی شخصی را تعیین کننده حرمت خویش دانسته اند (سونستروم و مورگان، ۱۹۸۹؛ سونستروم، هارلو، جما و اوسبورن، ۱۹۹۱، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳).

نتایج اکثر پژوهش ها ارتباط بین کمال گرایی و حرمت خود را نشان دادند، یعنی کمال گرایی مثبت با حرمت خود بیشتر و کمال گرایی منفی با حرمت خود پایین تر همبستگی دارد (هماچک، ۱۹۷۸؛ بلت، ۱۹۹۵؛ پارکر،^{۱۶} ۱۹۹۷؛ رایس و همکاران،^{۱۷} ۱۹۹۸، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳؛ اسلنی و همکاران،^{۱۸} ۲۰۰۱، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳؛ اشبی و رایس،^{۱۹} ۲۰۰۲).

7. Blatt

8. O'Connor, Rasmussen, & Hawton

9. Chang, Sanna, Chang, & Bodem

10. Longbottom, Grove, & Dimmock

11. self-efficacy

12. self-esteem

13. Coopersmith

14. Leary, Tambor, Terdal & Downs

15. Franken

16. Parker

17. Rice et al

18. Slaney et al

19. Ashby & Rice

نتایج مطالعه پارک، پاولهپنر و لی^{۲۰} (۲۰۱۰) بر روی ۵۰۸ دانشجوی اهل کره نشان داد که کمال‌گرایی منفی با حرمت خود پایین رابطه معنادار دارد و منجر به آشفتگی^{۲۱} جسمانی در دانشجویان می‌گردد.

نتایج پژوهش بشارت (۱۳۸۳) در خصوص کمال‌گرایی و حرمت خود در دانش‌آموزان پیش‌دانشگاهی نشان داد که بین کمال‌گرایی مثبت و حرمت خود همبستگی مثبت معنادار و بین کمال‌گرایی منفی و حرمت خود همبستگی منفی معنادار به چشم می‌خورد.

علی‌رغم پژوهش‌های متعدد در این زمینه، به نظر می‌رسد خلأ پژوهش‌ها در زمینه دانشجویان پلیس که نیازمند به احساس کفایت و شایستگی و خودارزش‌مندی بیشتری در مقایسه با سایر طبقات جامعه هستند، صورت نگرفته است. زیرا شغل پلیسی در ارتباط با افراد و جامعه شکل گرفته است که علاوه بر مهارت‌ها و آموزش‌های لازم در این زمینه نیاز به ویژگی‌هایی نظیر احساس کفایت و توانمندی و بهره‌گیری بهینه از این ویژگی‌ها، موجبات موفقیت در عملکرد شغلی و اجتماعی آنان می‌گردد؛ بنابراین پژوهش حاضر ضمن بررسی فرضیه‌های زیر به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا بین کمال‌گرایی مثبت و منفی، و حرمت خود دانشجویان مصوب و دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) تفاوت وجود دارد؟

فرضیه‌ها:

● بین کمال‌گرایی با حرمت خود در دانشجویان مصوب رابطه معنادار وجود دارد.

● بین کمال‌گرایی با حرمت خود در دانشجویان دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) رابطه معنادار وجود دارد.

اهمیت و ضرورت تحقیق: نتایج بسیاری از تحقیقات، کمال‌گرایی را سازه شخصیتی مهم در سلامت روان و عملکرد افراد دانسته اند، از آنجا که پلیس جامعه‌محور باید از کمال‌گرایی مثبت برخوردار باشد، یعنی برحسب توانمندی و پذیرش محدودیت‌های شخصی و موانع محیطی، تلاش برای موفقیت و تحقق اهداف خود و جامعه، احساس خشنودی را تجربه کند؛ هم چنین از حرمت خود بالا، احساس کفایت و شایستگی و نگرش مثبت نسبت به خود برخوردار باشد، پژوهش‌هایی از این دست ضروری به نظر می‌رسد. چرا که اقتدار پلیس نزد مردم و در جامعه بر اساس حرمت خود بالا و عملکرد آنان در اذهان، شکل می‌گیرد و احساس شایستگی در اجرای مأموریت‌های پلیس، صرف نظر از موفقیت یا شکست به افزایش و احترام شخصی و در نتیجه ارتقای سطح حرمت خود در افراد پلیس می‌انجامد. از طرفی با توجه به شغل سخت و پراسترس پلیس زن، به نظر می‌رسد که برای مقابله با استرس و نشانه‌های روان‌تنی باید از کمال‌گرایی مثبت بیشتر و بالاتری برخوردار باشند. بنابراین بررسی رابطه بین کمال‌گرایی و حرمت خود در دانشجویان مصوب و فراگیر و همچنین مقایسه متغیرهای فوق در دو گروه مذکور در جهت تربیت نیروهای زن پلیس برای کمال‌گرایی مثبت و حرمت خود بالاتر، لازم است.

روش

روش پژوهش حاضر از نوع تبیینی است. جامعه آماری آن کلیه دانشجویان دختر مشغول به تحصیل در (دوره مصوب^{۲۲} و فراگیر تحت آموزش) بودند که از این تعداد ۸۱ نفر از دانشجویان دختر مصوب و ۸۲ نفر از دانشجویان دختر دوره های فراگیر تحت آموزش در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۱۳۹۰ به صورت تصادفی انتخاب شدند و به کلیه گویه‌های پرسش‌نامه کمال‌گرایی تری شورت (۱۹۹۵) و حرمت خود کوپر اسمیت (۱۹۶۷) پاسخ دادند.

برای گردآوری اطلاعات از تکنیک پرسش‌نامه استفاده شده است، که شامل:

۱- کمال‌گرایی تری _ شورت (۱۹۹۵): این پرسش‌نامه دو بُعد مقیاس کمال‌گرایی مثبت و منفی را می‌سنجد و دارای ۴۰ سؤال است و هر آزمودنی به سؤالات با مقیاس پنج‌درجه‌ای لیکرت پاسخ می‌دهد.

²⁰. Park, Paul Heppner, & Lee

²¹. distress

²². در دانشگاه علوم انتظامی، دو نوع دانشجو در حال تحصیل وجود دارند. دانشجویانی که از کنکور سراسری و دیپلم وارد دانشگاه می‌شوند و پس از اتمام دوره، افسر پلیس می‌شوند؛ که اصلاً به آن‌ها دانشجویان «مصوب» گویند. دسته دیگر، دانشجویان فارغ‌التحصیل سایر دانشگاه‌های کشور هستند که برای مدتی کوتاه تر در دانشگاه علوم انتظامی مشغول تحصیل شده و پس از این دوره افسر پلیس می‌شوند که اصطلاحاً به آن‌ها «فراگیر» گویند.

هس و همکاران (۲۰۰۲، به نقل از ابوالقاسمی و نیرمانی، ۱۳۸۴) در یک نمونه وسیع نشان دادند که این مقیاس ساختار عاملی قابل قبولی و همسانی درونی چشم گیری دارد. در این مطالعه ضریب آلفای کرونباخ برای کمال گرایی مثبت ۰/۸۴ و برای کمال گرایی منفی، ۰/۸۳ به دست آمد. بشارت (۱۳۸۳) ضریب همسانی درونی کمال گرایی مثبت و منفی را به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۸۷ به دست آورد. ابوالقاسمی، احمدی آملی و کیامرثی (۱۳۸۶) ضریب آلفای کرونباخ پرسش نامه مذکور را ۰/۸۷ به دست آورد.

۲- پرسش نامه حرمت خود کوپراسمیت (۱۹۶۷): این پرسش نامه ۵۸ گویه دارد که ۵۰ گویه آن به چهار زیرمقیاس حرمت خود عمومی، خانوادگی، تحصیلی و اجتماعی و ۸ گویه مربوط به پرسش های دروغ سنج است. نمره حرمت خود کلی آزمودنی ها برحسب مجموع نمره های چهار زیرمقیاس محاسبه می شود که در این پژوهش از نمره حرمت خود کلی استفاده شده است. ویژگی های روان سنجی این آزمون در پژوهش های خارجی (فیشر و بیر، ۱۹۹۰^{۲۳}؛ کوپراسمیت، ۱۹۹۰). در پژوهش های داخلی (شکرکن و نیسی، ۱۳۷۳؛ ذوالفقاری، ۱۳۷۶) بررسی و تأیید گردید. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های توصیفی و تحلیلی (ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل واریانس چند متغیری) استفاده گردید.

یافته ها

یافته های توصیفی:

جدول ۱. شاخص های آماری مرتبط با بررسی متغیرهای «حرمت خود»، «کمال گرایی مثبت» و «کمال گرایی منفی» در نمونه های مصوب و دوره های تحت آموزش (فراگیر)

متغیر	گروه	شاخص های گرایش مرکزی			شاخص های پراکندگی			شاخص های توزیع		
		نما	میانه	میانگین	دامنه تغییرات	واریانس	انحراف معیار	خطای معیار	ضریب کجی	ضریب کشیدگی
حرمت خود	مصوب	۴۱	۴۳	۴۱/۴۳	۲۶	۳۸/۷۴	۶/۲۲	۰/۶۹	-۰/۹۶	۰/۴۶
	فراگیر	۳۵	۳۸	۳۶/۹۳	۲۹	۴۹/۹۸	۷/۰۶	۰/۷۸	-۰/۴۶	-۰/۵۸
کمال گرایی مثبت	مصوب	۸۷	۷۸	۷۲/۷۵	۷۶	۴۵۰/۱۸	۲۱/۲۱	۲/۳۵	-۰/۰۶	۰/۱۹
	فراگیر	۷۸	۷۸	۶۲/۴۱	۷۷	۷۳۲/۱۴	۲۷/۰۵	۲/۹۸	-۰/۳۳	-۰/۶۲
کمال گرایی منفی	مصوب	۴۵	۴۸	۴۹/۳۵	۶۳	۱۲۹	۱۱/۳۵	۱/۲۶	۰/۴۶	۰/۰۵
	فراگیر	۴۵	۵۴/۵۰	۵۷/۵۲	۶۴	۳۱۴/۴۲	۱۷/۷۳	۱/۹۵	۰/۳۷	-۰/۷۹

همان طور که در جدول ۱ مشاهده می شود با تأکید بر تفاوت اندک بین نما، میانه و میانگین و میزان ضریب کجی و ضریب کشیدگی، که کمتر از یک است، مطرح می شود. توزیع فوق، نرمال است و می توان از میانگین به عنوان معرف شاخص گرایش مرکزی استفاده نمود و از مدل های پارامتریک بهره برداری کرد.

یافته های استنباطی:

فرضیه اول: بین کمال گرایی با حرمت خود در دانشجویان مصوب رابطه معنادار وجود دارد. به منظور بررسی فرضیه اول پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج در جدول ۲ ارائه شده است.

جدول ۲. ضریب همبستگی جهت بررسی ارتباط بین متغیرهای «حرمت خود»، «کمال‌گرایی مثبت» و «کمال‌گرایی منفی» در نمونه دانشجویان مصوب

میزان همبستگی سطح معناداری	حرمت خود	کمال‌گرایی مثبت	کمال‌گرایی منفی
حرمت خود	-	۰/۵۵۸	-۰/۳۴۱
کمال‌گرایی مثبت	۰/۰۰۱	-	-۰/۲۲۹
کمال‌گرایی منفی	۰/۰۰۲	۰/۰۴۰	-

با تأکید بر میزان مقادیر به دست آمده، می‌توان نشان داد که ارتباط مثبت معناداری در سطح $\alpha=0/01$ بین حرمت خود با کمال‌گرایی مثبت و ارتباط منفی معناداری در سطح $\alpha=0/01$ بین حرمت خود با کمال‌گرایی منفی در نمونه دانشجویان مصوب مشاهده می‌شود، به این ترتیب که با افزایش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت نیز افزایش می‌یابد؛ در حال آن که کمال‌گرایی منفی کاهش می‌یابد و برعکس با کاهش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت نیز کاهش و کمال‌گرایی منفی افزایش می‌یابد.

فرضیه دوم: بین کمال‌گرایی با حرمت خود در دانشجویان دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) رابطه‌ای معنادار وجود دارد. به منظور بررسی فرضیه دوم پژوهش از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج در جدول ۳ ارائه شده است.

جدول ۳. ضریب همبستگی جهت بررسی ارتباط بین متغیرهای «حرمت خود»، «کمال‌گرایی مثبت» و «کمال‌گرایی منفی» در نمونه‌های دوره‌های تحت آموزش (فراگیر)

میزان همبستگی سطح معناداری	حرمت خود	کمال‌گرایی مثبت	کمال‌گرایی منفی
حرمت خود	-	۰/۶۷۱	-۰/۶۵۵
کمال‌گرایی مثبت	۰/۰۰۱	-	-۰/۵۳۲
کمال‌گرایی منفی	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱	-

با تأکید بر میزان مقادیر به دست آمده، می‌توان مدعی شد که ارتباط مثبت معناداری در سطح $\alpha=0/01$ بین حرمت خود با کمال‌گرایی مثبت و ارتباط منفی معناداری در سطح $\alpha=0/01$ بین حرمت خود با کمال‌گرایی منفی در نمونه دانشجویان فراگیر مشاهده می‌شود. به این ترتیب که با افزایش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت نیز افزایش می‌یابد؛ حال آن که کمال‌گرایی منفی کاهش می‌یابد و برعکس با کاهش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت نیز کاهش و کمال‌گرایی منفی افزایش می‌یابد.

سوال پژوهش: آیا بین کمال‌گرایی مثبت و منفی، و حرمت خود دانشجویان مصوب و دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) تفاوت وجود دارد؟

جدول ۴. آزمون‌های چندمتغیری مرتبط با متغیرهای وابسته «حرمت خود»، «کمال‌گرایی مثبت» و «کمال‌گرایی منفی» در نمونه‌های مصوب و دوره‌های تحت آموزش (فراگیر)

اثر اصلی	سطح معناداری	میزان F	آزمون‌های چندمتغیری
گروه	۰/۰۰۱	۶/۷۶	ردیابی فیلی

	لامبدای ویلکس	۶/۷۶	۰/۰۰۱
	ردیابی هاتلینگ	۶/۷۶	۰/۰۰۱
	بزرگترین ریشه روی	۶/۷۶	۰/۰۰۱

با توجه به جدول ۴ و با استفاده از آزمون های چندمتغیری چهارگانه (ردیابی فیلائی، لامبدای ویلکس، ردیابی هاتلینگ و بزرگترین ریشه روی)، مشخص گردید که تفاوت معناداری بین دو گروه در متغیرهای «حرمت خود»، «کمال گرایی مثبت» و «کمال گرایی منفی» وجود دارد؛ بنابراین، جدول آزمون آثار متغیرهای بین گروهی (MANOVA) مطرح می گردد.

جدول ۵. تحلیل واریانس چندمتغیری مرتبط با بررسی تفاوت بین متغیرهای «حرمت خود»، «کمال گرایی مثبت» و «کمال گرایی منفی» در دو گروه مصوب و دوره های فراگیر

اثر	متغیرهای وابسته	مجموع محذورات	درجه آزادی	میانگین محذورات	میزان F	سطح معناداری
گروه	حرمت خود	۸۲۲/۶۱	۱	۸۲۲/۶۱	۱۸/۵۲	۰/۰۰۱
	کمال گرایی مثبت	۴۳۵۵/۳۴	۱	۴۳۵۵/۳۴	۷/۳۵	۰/۰۰۷
	کمال گرایی منفی	۲۷۱۷/۴۹	۱	۲۷۱۷/۴۹	۱۲/۲۲	۰/۰۰۱
خطا	حرمت خود	۷۱۴۸/۵۷	۱۶۱	۴۴/۴۰	-	-
	کمال گرایی مثبت	۹۵۳۱۸/۹۶	۱۶۱	۵۹۲/۰۴	-	-
	کمال گرایی منفی	۳۵۷۸۹/۰۶	۱۶۱	۲۲۲/۲۹	-	-
کل	حرمت خود	۲۵۸۰۸۳	۱۶۳	-	-	-
	کمال گرایی مثبت	۸۴۳۴۹۱	۱۶۳	-	-	-
	کمال گرایی منفی	۵۰۴۴۶۵	۱۶۳	-	-	-

با توجه به جدول ۵ و با تأکید بر میزان مقادیر F به دست آمده، می توان نشان داد که تفاوتی معنا دار بین متغیرهای وابسته «حرمت خود»، «کمال گرایی مثبت» و «کمال گرایی منفی»، با تأکید بر دو گروه نمونه های مصوب و دوره های تحت آموزش (فراگیر) در سطح $\alpha=0/01$ حاکم است. از این رو، با رجوع به میانگین ها در آمار توصیفی جدول ۳، مشاهده می شود که نمونه های مصوب (با میانگین ۴۱/۴۳) از حرمت خود بیشتری در قیاس با نمونه های دوره های تحت آموزش (فراگیر) (با میانگین ۳۶/۹۳) برخوردارند. همچنین، با مقایسه کمال گرایی مثبت، مشاهده می شود که نمونه های دانشجوی مصوب (با میانگین ۷۲/۷۵) از کمال گرایی مثبت بیشتری در مقایسه نمونه های دوره های تحت آموزش یا فراگیر (با میانگین ۶۲/۴۱) برخوردارند. حال آن که، با مقایسه کمال گرایی منفی، مشاهده می شود که نمونه های دوره های تحت آموزش فراگیر (با میانگین ۵۷/۵۲) کمال گرایی منفی بیشتری در قیاس با نمونه های مصوب (با میانگین ۴۹/۳۵) دارند.

بحث و نتیجه گیری

نتایج جدول‌های ۲ و ۳ نشان می‌دهد که بین کمال‌گرایی و حرمت خود دانشجویان مصوب و دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) در سطح $P > 0.01$ ارتباط معناداری وجود دارد، به این معنا که با افزایش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت افزایش می‌یابد و با کاهش حرمت خود، کمال‌گرایی مثبت نیز کاهش می‌یابد که فرضیه‌های تحقیق را تأیید می‌کند و با یافته‌های (هماچک، ۱۹۷۸؛ بلت، ۱۹۹۵؛ پارکر، ۱۹۸۷؛ رایس و همکاران، ۱۹۹۸، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳؛ اسلنی و همکاران، ۲۰۰۱، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳؛ اشبی و رایس، ۲۰۰۲؛ پارک، پاول هینز و لی، ۲۰۱۰) کاملاً هماهنگ است.

از طرفی، با توجه به نتایج جدول ۵، مشاهده می‌شود که نه فقط دانشجویان مصوب از حرمت خود بالاتری در قیاس با دانشجویان دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) برخوردارند، بلکه مقایسه کمال‌گرایی مثبت نشان می‌دهد که دانشجویان مصوب از کمال‌گرایی مثبت بالاتری در مقایسه با دانشجویان دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) برخوردارند.

به نظر می‌رسد از آنجا که دانشجویان مصوب از ابتدای ورود به دانشگاه علوم انتظامی با آموزش‌های لازم و دوره‌های خاص و آشنائی بیشتر با محیط و جو نظامی و وظائف پلیس زن می‌توانند با محدودیت‌های شخصی خویش بیشتر آشنا شوند و موانع محیطی را در نظر بگیرند. از طرفی با بهره‌مندی از استادان دانشگاه علوم انتظامی، دانشجویان محیط را حمایتگر تلقی می‌کنند که با یافته پژوهشگران (سونستروم و مورگان، ۱۹۸۹؛ سونستروم، هارلو، جما و اسبورن، ۱۹۹۱، به نقل از بشارت، ۱۳۸۳) هماهنگ است.

از یک سو با توجه به نظریه بندورا دانشجویان مصوب در مدت زمان طولانی در قیاس با دانشجویان تحت آموزش (فراگیر) از محیط و استادان نظامی الگوبرداری و همانندسازی می‌کنند؛ از سوی دیگر با برخورداری از روش نظم و انضباط به مدت طولانی تر، طراحی آگاهانه و اجرای عمدی اعمال، به منظور تأثیرگذاری بر رویدادهای آینده و متعهدانه برنامه ریزی کردن را فرا می‌گیرند، که مانا در جدیدترین نظریه بندورا (۱۹۹۹، ۲۰۰۰، ۲۰۰۱، ۲۰۰۲ الف و ب به نقل از السون و هرنگهان، ۲۰۰۹، ترجمه سیف، ۱۳۸۸) به عنوان عاملیت انسانی مطرح شده است که موجب می‌شود تا باورهای کارآمدی شکل گیرد که این خود کارآمدی تابع خود نظم دهی هستند و باعث می‌شوند تا پس از رویارویی با تجربه ناکامی به فعالیت‌ها ادامه دهند؛ این امر نشان دهنده کفایت و خودارزش‌مندی است (السون و هرنگهان، ۲۰۰۹، ترجمه سیف، ۱۳۸۸).

دانشجویان دوره‌های تحت آموزش (فراگیر) در قیاس با دانشجویان مصوب که پس از سپری کردن دوره تحصیلی خود وارد دانشگاه علوم انتظامی شده و از آموزش‌ها و دوره‌های خاص کوتاه‌مدت بهره‌مند می‌شدند، به علت آشنایی کمتر با محیط نظامی و استادان و دروس خاص، به نظر می‌رسد که کمال‌گرایی و حرمت خود پایین‌تری دارند.

به نظر می‌رسد مدت طولانی‌تر تحصیل در دانشجویان مصوب و برخورداری از فضا و امکانات آموزشی و استادان آموزش دیده تخصصی، می‌تواند به قدرت انتقال، علاقه به موضوع تدریس، تسلط بر دروس روش تدریس و مراعات و برقراری نظم است که قابلیت ارتقای دانشجویان را فراهم می‌کند (منظمی‌تبار، ۱۳۸۷) و نه تنها احساس کفایت و شایستگی و نگرش مثبت تری درباره خود در آنان ایجاد می‌کند، بلکه نشانه‌های استرس کمتری نیز به همراه دارد، که همه عوامل فوق موجب حرمت خود بالاتر و کمال‌گرایی مثبت بیشتری را ایجاد می‌کند و با یافته‌های پارک و همکاران (۲۰۱۰) نیز هماهنگ است.

از محدودیت‌های پژوهش حاضر این است که تحقیق فقط در دانشجویان دختر و در دانشگاه علوم انتظامی شهر تهران انجام شده است.

پیشنهادها:

پیشنهاد های اجرایی:

- ✓ برگزاری کلاس‌ها و کارگاه‌های راهکاری برای افزایش حرمت خود برای دانشجویان دانشگاه علوم انتظامی؛
- ✓ استفاده از روان‌شناسان و یا استادان کارآموزده جهت سخنرانی برای دانشجویان (خصوصاً دانشجویان دوره‌های تحت آموزش) و آشنا کردن آنان با ابعاد منفی کمال‌گرایی و تبعات سوء آن؛
- ✓ استفاده از بروشور، کتابچه و سایر منابع اطلاعاتی با هدف ارتقای حرمت خود، برای دانشجویان، خصوصاً دوره‌های تحت آموزش.

پیشنهادهای پژوهشی:

- ✓ انجام پژوهش در دانشجویان پسر جهت مقایسه جنسیتی.
- ✓ انجام پژوهش در هر دو جنس به صورت توأم جهت بررسی متغیرهای مد نظر پژوهش در کل نیروی پلیس
- ✓ انجام پژوهش در سایر دانشگاه‌های علوم انتظامی.

منابع

منابع فارسی:

السون، میتو اچ؛ هرگنهان، بی. آر. (۱۳۸۸). مقدمه‌ای بر نظریه‌های یادگیری (علی‌اکبر سیف، مترجم). تهران: دوران (نشر اثر اصلی ۲۰۰۹).
ابوالقاسمی، عباس؛ نریمانی، محمد. (۱۳۸۴). آزمون‌های روان‌شناختی. اردبیل: باغ رضوان.
ابوالقاسمی، عباس؛ احمدی‌آملی، محسن؛ کیامرثی، آذر (۱۳۸۶). بررسی ارتباط فراشناخت و کمال‌گرایی با پیامدهای روان‌شناختی در افراد معتاد به مواد مخدر. تحقیقات علوم رفتاری، ۵ (۲ (پیاپی ۱۰))، ۷۳-۷۹. بازیابی از http://www.sid.ir/fa/VEWSSID/J_pdf/47613861001.pdf
بشارت، محمدعلی (۱۳۸۳). پاییز. بررسی رابطه کمال‌گرایی و حرمت خود در دانش‌آموزان پیش‌دانشگاهی. فصلنامه روان‌شناسان ایرانی، ۱ (۱)، ۲۱-۳۰. بازیابی از

<http://journals.azad.ac.ir/iip/public/Paper.aspx?id=174>

ذوالفقاری، اکرم‌السادات (۱۳۷۶). بررسی روائی، اعتبار و نرم‌یابی پرسش‌نامه عزت نفس کوپر اسمیت در دبیرستان‌های اصفهان. (پایان‌نامه کارشناسی ارشد). دانشگاه تهران، تهران.

شکرکن، حسین؛ نیستی، عبدالکازم (۱۳۷۳). تأثیر عزت نفس بر عملکرد دانش‌آموزان پسر و دختر دبیرستانی. مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی، ۳ (۱).
منظمی‌تبار، جواد. (۱۳۸۷، بهار). تأثیر آموزش‌های دانشگاه علوم انتظامی بر مهارت آموزشی افسران فارغ التحصیل. فصلنامه دانش انتظامی، ۱۰ (۱)، ۵۳-۳۳. بازیابی از

http://www.sid.ir/fa/VEWSSID/J_pdf/49713873702.pdf

منابع انگلیسی:

Ashby, J. S., & Rice, K. G. (2002). Perfectionism, Dysfunctional Attitudes, and Self-Esteem: A Structural Equations Analysis. *Journal of Counseling & Development, 80*(2), 197-203. doi: 10.1002/j.1556-6678.2002.tb00183.x
Blatt, S. J. (1995). The Destructiveness of Perfectionism: Implications for the Treatment of Depression. *American Psychologist, 50*(12), 1003-1020. doi: 10.1037/0003-066X.50.12.1003
Chang, E. C., Sanna, L. J., Chang, R., & Bodem, M. R. (2008). A Preliminary Look at Loneliness as a Moderator of the Link Between Perfectionism and Depressive and Anxious Symptoms in College Students: Does being Lonely make Perfectionistic Strivings more Distressing? *Behaviour Research and Therapy, 46*(7), 877-886. doi: 10.1016/j.brat.2008.03.012
Coopersmith, S. (1967). *The antecedents of self-esteem*. San Francisco: W.H. Freeman.
Fisher, D., & Beer, J. (1990). Codependency and Self-Esteem Among High School Students. *Psychological Reports, 66*(3), 1001-1002. doi: 10.2466/pr0.1990.66.3.1001
Franken, R. E. (1994). *Human motivation*. Pacific Grove, Calif.: Brooks/Cole Pub. Co.
Hamachek, D. E. (1978, February). Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism. *Psychology: A Journal of Human Behavior, 15*(1), 27-33.
Hollender, M. H. (1978). Perfectionism, a Neglected Personality Trait. *The Journal of Clinical Psychiatry, 39*(5), 384.
Kearns, H., Forbes, A., & Gardiner, M. (2007). A Cognitive Behavioural Coaching Intervention for the Treatment of Perfectionism and Self-Handicapping in a Nonclinical Population. *Behaviour Change, 24*(3), 157-172. doi: 10.1375/beck.24.3.157
Leary, M. R., Tambor, E. S., Terdal, S. K., & Downs, D. L. (1995). Self-esteem as an Interpersonal Monitor: The Sociometer Hypothesis. *Journal of personality and social psychology, 68*(3), 518-530. doi: 10.1037/0022-3514.68.3.518
Longbottom, J.-L., Grove, J. R., & Dimmock, J. A. (2012). Trait Perfectionism, Self-determination, and Self-presentation Processes in Relation to Exercise Behavior. *Psychology of Sport and Exercise, 13*(2), 224-235. doi: 10.1016/j.psychsport.2011.11.003
O'Connor, R. C., Rasmussen, S., & Hawton, K. (2010). Predicting Depression, Anxiety and Self-harm in Adolescents: The role of Perfectionism and Acute Life Stress. *Behaviour research and therapy, 48*(1), 52-59. doi: 10.1016/j.brat.2009.09.008
Park, H.-j., Paul Heppner, P., & Lee, D.-g. (2010). Maladaptive Coping and Self-esteem as Mediators Between Perfectionism and Psychological Distress. *Personality and Individual Differences, 48*(4), 469-474. doi: 10.1016/j.paid.2009.11.024
Shafran, R., & Mansell, W. (2001, August). Perfectionism and Psychopathology: A Review of Research and Treatment. *Clinical Psychology Review, 21*(6), 879-906. doi: 10.1016/S0272-7358(00)00072-6
Terry-Short, L. A., Owens, R. G., Slade, P. D., & Dewey, M. E. (1995). Positive and negative perfectionism. *Personality and Individual Differences, 18*(5), 663-668. doi: 10.1016/0191-8869(94)00192-u